

Sygn. akt VIII U 397/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Teresa Kalinka	

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w Gliwicach

sprawy B. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o odsetki

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 lutego 2021 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. K. prawo do odsetek od należnej za dany miesiąc renty od dnia 26 każdego miesiąca, poczynając od dnia 26 listopada 2018 roku do dnia wypłaty renty za okres od 1 listopada 2018 roku do 31 grudnia 2020 roku;
2. w pozostałej części odwołanie oddala.

(-) sędzia Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 397 /21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 lutego 2021 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił B. K. prawa do odsetek za okres od 1 listopada 2018 roku do 15 stycznia 2021 roku. Organ rentowy wskazał, że od decyzji odmawiających prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z dnia 9 stycznia 2017 roku oraz 13 lutego 2017 roku odwołania i zostały oddalone wyrokiem sądu z dnia 15 marca 2020 roku. Po zwrocie akt Oddział podjął postępowanie mające na celu ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie wniosku z dnia 10 maja 2017 roku i 27 września 2018 roku. W dniu 31 grudnia 2020 roku komisja lekarska ZUS wydała orzeczenie na podstawie którego decyzją z dnia 15 stycznia 2021 roku ubezpieczonemu przyznano prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 listopada 2018 roku to jest od okresu nabycia prawa do tego świadczenia. Decyzja została wydana w terminie 30 dni od wydania orzeczenia przez komisję lekarską ZUS w związku z tym brak prawa do odsetek.

W odwołaniu ubezpieczony wskazywał, że domaga się odsetek od dnia 1 listopada 2018 roku do dnia wydania decyzji z dnia 15 stycznia 2021 roku, ponieważ zwracał się do ZUS w sprawie załatwienia zaległego wniosku z dnia 27 września

2018 roku. Na żądanie pracownika organu rentowego ubezpieczony złożył nowy wniosek w październiku 2020 Roku . Jego zdaniem należy się prawo do odsetek od 1 listopada 2018 roku

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. urodził się (...). W dniu 16 listopada 2016 roku złożył wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzjami z dnia 9 stycznia 2017 roku i 13 lutego 2017 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ ubezpieczony nie udowodnił wymaganego pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim dziesięcioleciu. Lekarz orzecznik dnia 7 grudnia 2016 roku zaliczył badanego do osób częściowo niezdolnych do pracy, ale nie był w stanie ustalić daty powstania niezdolności do pracy .

Sprawa z odwołania B. K. została zarejestrowana pod sygn. VIII U 253 1/7 , a po uchyleniu postanowienia o umorzeniu postępowania - VIII U 144/ 20. Sporne były : okres składkowy i nieskładkowy oraz data powstania niezdolności do pracy. Wyrokiem wydanym na posiedzeniu niejawnym dnia 15 czerwca 2020 roku odwołania od decyzji z dnia 9 stycznia 2017 roku i 13 lutego 2017 roku zostały oddalone z powodu braku wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych .

W dniu 10 maja 2017 roku ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2017 roku organ rentowy zawiesił postępowanie do czasu zakończenia postępowania sądowego. Do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy istotna była data powstania niezdolności.

Kolejny wniosek o rentę ubezpieczony złożył w dniu 27 września 2018 roku i wówczas przedłożył dokumenty potwierdzające zatrudnienie w latach 2017 i 2018 To postępowanie zostało również zawieszono postanowieniem z dnia 5 października 2018 roku do czasu zakończenia postępowania sądowego. W dniu 21 października 2020 roku ubezpieczony na wniosek organu rentowego wystąpił z kolejnym wnioskiem o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony przebywał wówczas na zwolnieniu lekarskim z powodu choroby . Lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 9 grudnia 2020 roku, a komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 31 grudnia 2020 roku uznali ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy i ustalono że niezdolność ta istniała na dzień 10 maja 2017 roku w i trwa nieprzerwanie.

Decyzją z dnia 7 stycznia 2021 roku po rozpatrzeniu wniosku nie 10 maja 2017 roku organ rentowy odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w dziesięcioleciu przed datą złożenia wniosku oraz datą powstania niezdolności do pracy ubezpieczony nie udowodnił co najmniej pięciu lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Dopiero po rozpoznaniu wniosku z dnia 27 września 2018 roku ustalono, że ubezpieczony spełnił warunki stażowe do ustalenia prawa do renty. Decyzją z dnia 15 stycznia 2021 roku przyznano ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2018 roku, to jest zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego do dnia 31 października 2022 roku.

Uchylono decyzję odmowną z dnia 17 listopada 2020 roku. Pismem z dnia 26 stycznia 2021 roku ubezpieczony zwrócił się o wypłatę należnych odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie świadczenia poczynając od 1 listopada 2018 roku.

Zdaniem organu rentowego wniosek ten nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji w sprawie przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy była data orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z dnia 31 grudnia 2020 roku. Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz akt sprawy VIII U 144/20.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie w znacznej mierze zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzje w sprawie prawa

do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu trzydziestu dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. Istotna przy rozstrzygnięciu sprawy pozostaje treść ust. 3 powołanego przepisu, zgodnie z którym, jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności o których mowa w ust. 1 uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo daty przedstawienia tych dowodów.

B. K. składając wniosek o rentę dnia 27 września 2018 roku przedłożył wszystkie niezbędne dowody do ustalenia prawa do renty. Zdaniem Sądu zawieszenie postępowania w sprawie z tego wniosku do czasu zakończenia postępowania sądowego w sprawie o rentę było niezasadne. B. K. otrzymał postanowienie o zawieszeniu postępowania, jednakże z akt rentowych nie wynika, aby od tego postanowienia przysługiwał odwołanie. Co więcej, dnia 16 września 2019 roku i 26 czerwca 2020 roku ubezpieczony wystąpił do organu rentowego o rozpoznanie zaległego wniosku o prawo do renty. Organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że postępowanie jest zawieszone. Gdyby organ rentowy przystąpił do rozpoznania wniosku w październiku 2018 roku, to musiałby on być rozpoznany pozytywnie, bowiem dysponował wówczas nowymi dowodami w postaci w przebiegu zatrudnienia ubezpieczonego w latach 2017 i 2018 oraz orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, z którego wynikało że ubezpieczony jest osobą niezdolną do pracy do 2022 roku. Korzystanie ze zwolnienia lekarskiego stanowiło przeszkodę w przyznaniu prawa renty do dnia 31 października 2018 roku. Wszystkie inne przesłanki ubezpieczony spełniał w dacie złożenia wniosku. Ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji o treści wynikającej z dnia 15 stycznia 2021 roku była data ustania prawa do zasiłku chorobowego. Nie było żadnych innych przeszkód do rozpoznaniu wniosku z dnia 27 września 2018 roku. Organ rentowy mógł zwrócić się do Sądu o nadesłanie akt rentowych, jak to sugerował w pismach ubezpieczony. Doszło do zwłoki nieuzasadnionej w rozpoznaniu tego wniosku, a co za tym idzie organ rentowy uchybił terminowi do załatwienia sprawy, a ubezpieczonemu przysługują prawa do odsetek. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił termin płatności na dzień 25 każdego miesiąca.

Zdaniem Sądu organ rentowy winien zapłacić ubezpieczonemu odsetki od należnej za każdy miesiąc renty poczynając od dnia 26 listopada 2015 roku do dnia wykonania decyzji z dnia 15 stycznia 2021 roku zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz.U. w 1999 nr 12 pozycja 104 - § 2 ust. 1,2 tego rozporządzenia). Organ rentowy pozostawał w zwłóce z załatwieniem wniosku o prawo do renty z września 2018 roku od listopada 2018 roku.

Oddalono odwołanie w części dotyczącej prawa do odsetek za okres od 1 do 25 listopada 2018 roku, bowiem prawo do renty przyznano od tego miesiąca, ale termin płatności świadczenia określono na dzień 25, w związku z tym organ rentowy pozostawał w zwłóce zapłatą świadczenia od dnia następnego po terminie płatności, a nie od dnia 1 listopada 2018. W tym zakresie w odwołaniu od jako bezpodstawne na podstawie art. 477 § 1 k.p.c. Organ rentowy pozostawał w zwłóce z płatnością za każdy miesiąc, ale od dnia 26 każdego miesiąca. Decyzję zmieniono na podstawie art. 477 § 2 k.p.c., a oddalono odwołanie na podstawie art. 477 § 1 k.p.c. Wyrok wydano zgodnie z art. 148 § 1 k.p.c.

(-) sędzia Teresa Kalinka